

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0310/2010

5.11.2010

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τις διεθνείς εμπορικές πολιτικές στο πλαίσιο των επιτακτικών αναγκών που επιβάλλουν οι κλιματικές αλλαγές (2010/2103(INI))

Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου

Εισηγητής: Yannick Jadot

Συντάκτης γνωμοδότησης(*):

Jo Leinen, Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

(*) Συνδεδεμένες επιτροπές - άρθρο 50 του Κανονισμού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ **Error! Bookmark not defined.**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....**Error! Bookmark not defined.**

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ .....**Error! Bookmark not defined.**

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ .....**Error! Bookmark not defined.**

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ **Error! Bookmark not defined.**

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις διεθνείς εμπορικές πολιτικές στο πλαίσιο των επιτακτικών αναγκών που επιβάλλουν οι κλιματικές αλλαγές
(2010/2103(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις των τριών ομάδων εργασίας της διακυβερνητικής ομάδας εμπειρογνομόνων σχετικά με την εξέλιξη του κλίματος (GIEC) που δημοσιεύθηκαν το 2007¹,
- έχοντας υπόψη τη δέσμη μέτρων για την κλιματική αλλαγή που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 17 Δεκεμβρίου 2008,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 29 και 30 Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τις διαπραγματεύσεις για το κλίμα,
- έχοντας υπόψη τη Διάσκεψη Κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα η οποία πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη (Δανία) από τις 7 έως τις 18 Δεκεμβρίου 2009 και την επακόλουθη Συμφωνία της Κοπεγχάγης,
- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου για την κλιματική αλλαγή, ιδίως εκείνο της 10ης Φεβρουαρίου 2010 σχετικά με τα αποτελέσματα της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης², και το ψήφισμα της 29ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με το εμπόριο και την κλιματική αλλαγή³,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Μαΐου 2010 σχετικά με την ανάλυση επιλογών για την κατά πέραν του 20% μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και εκτίμηση του κινδύνου διαρροής άνθρακα (COM(2010)0265),
- έχοντας υπόψη τις ανακοινώσεις της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2010 σχετικά με τη βιωσιμότητα των βιοκαυσίμων και των βιορευστών⁴,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες – κάλυψη των ουσιωδών αναγκών μας για ανάπτυξη και απασχόληση στην Ευρώπη (COM(2008)0699),
- έχοντας υπόψη την έκθεση που εκπονήθηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου και το Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον με τίτλο "Εμπόριο και

¹ *Changements Climatiques 2007: Rapport de Synthèse*· δημοσιεύθηκε υπό την διεύθυνση των Rajendra K. Pachauri και Andy Reisinger, Γενεύη 2007, http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar4/syr/ar4_syr_fr.pdf· και τις εκθέσεις των ομάδων εργασίας: *Les éléments scientifiques*, Συμβολή της ομάδας εργασίας I, που δημοσιεύθηκε υπό την διεύθυνση των S. Solomon, D. Qin, M. Manning, Z. Chen, M. Marquis, K. Averyt, M. Tignor και H.L. Miller, Jr.· *Conséquences, adaptation et vulnérabilité*, Συμβολή της ομάδας εργασίας II, που δημοσιεύθηκε υπό την διεύθυνση των M. Parry, O. Canziani, J. Palutikof, P. van der Linden και C. Hanson· *Atténuation du Changement Climatique*, Συμβολή της ομάδας εργασίας III, που δημοσιεύθηκε υπό την διεύθυνση των B. Metz, O. Davidson, P. Bosch, R. Dave και L. Meyer.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0019.

³ EE C 297 E της 20.11.2008, σ. 32.

⁴ EE C 160 της 19.6.2010, σ. 1 και σ. 8.

κλιματική αλλαγή" η οποία δημοσιεύθηκε στις 26 Ιουνίου 2008,

- έχοντας υπόψη την τελική δήλωση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της Διάσκεψης Κορυφής του G20 στο Πίτσμπουργκ στις 24 και 25 Σεπτεμβρίου 2009,
  - έχοντας υπόψη τη μελέτη του Ινστιτούτου Κλιματικών Στρατηγικών, "Tackling leakage in a world of unequal carbon prices", που δημοσιεύθηκε τον Ιούνιο του 2010¹, την έκθεση του Ινστιτούτου CE Delft "Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets", που δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2010², τη μελέτη του Ινστιτούτου Sandbag, "The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme", που δημοσιεύθηκε τον Φεβρουάριο του 2010³, και τη μελέτη του Ινστιτούτου Carbon Trust, "International carbon flows",
  - έχοντας υπόψη τη διεθνή αξιολόγηση των γεωργικών επιστημών και τεχνολογιών για την ανάπτυξη που δημοσιεύθηκε το 2008⁴,
  - έχοντας υπόψη τους κανόνες του Ενεργειακού Χάρτη σχετικά με τις επενδύσεις στους οποίους βασίζεται η υπόθεση "Vattenfall Europe Generation AG v. Federal Republic of Germany" της 27ης Απριλίου 2009⁵, όπου μια επιχείρηση ενάγει ένα κράτος μέλος που ενισχύει τους περιβαλλοντικούς κανόνες,
  - έχοντας υπόψη τον νόμο του Οντάριο για την πράσινη ενέργεια της 14ης Μαΐου 2009⁶,
  - έχοντας υπόψη το ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης FLEGT του Μαΐου 2003 (Forest Law Enforcement, Governance and Trade, Εφαρμογή Δασικής Νομοθεσίας, Διακυβέρνηση και Εμπόριο),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και της Επιτροπής Ανάπτυξης (A7-0310/2010),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η θερμοκρασία του πλανήτη έχει ήδη αυξηθεί τον τελευταίο αιώνα και θα εξακολουθήσει να αυξάνεται και ότι οι οικονομικές, κοινωνικές και οικολογικές συνέπειες της αύξησης της θερμοκρασίας λαμβάνουν ανησυχητικές διαστάσεις και είναι απαραίτητος ο περιορισμός αυτής της αύξησης της θερμοκρασίας σε λιγότερο από 2°C,

---

¹ Susanne Droege και Simone Cooper, "Tackling Leakage in a World of Unequal Carbon Prices" - Μια μελέτη για λογαριασμό της Ομάδας των Πρασίνων, <http://www.climatestrategies.org/our-reports/category/32/257.html>

² Sander de Bruyn, Agnieszka Markowska, και Marc Davidson, *Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets - A literature review*, Delft 2010, http://www.stopclimatechange.net/fileadmin/bali/user_upload/docs/7213_finalreportSdB.pdf

³ Anna Pearson, *The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme*, Ανάλυση του συστήματος εμπορίας εκπομπών της ΕΕ, συλλογή κειμένων σε συνεργασία με την carbonmarketdata.com, February 2010, http://www.climnet.org/index.php?option=com_docman&task=doc_download&Itemid=55&gid=1551.

⁴ <http://www.agassessment.org/>

⁵ International Centre for Settlement of Investment Disputes, ICSID Case No. ARB/09/6

⁶ Υπουργείο Ενέργειας του Οντάριο, Green Energy Act, <http://www.mei.gov.on.ca/en/energy/gea/>

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμφωνία που επιτεύχθηκε κατά τη Διάσκεψη Κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα στην Κοπεγχάγη τον Δεκέμβριο του 2009 είναι ανεπαρκής, και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κατόρθωσε να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο εκεί, λόγω έλλειψης φιλοδοξίας στους στόχους της και λόγω έλλειψης ενότητας,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συμφωνία που επιτεύχθηκε κατά τη Διάσκεψη Κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα στην Κοπεγχάγη τον Δεκέμβριο του 2009 είναι ανεπαρκής και απογοητευτική, καθώς επίσης και ότι οι διαπραγματευόμενοι δεν κατάφεραν να επιτύχουν μια παγκόσμια συναίνεση, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κατόρθωσε να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο, ούτε παρουσιάστηκε ως ενιαίο μέτωπο,
- Δ. εκφράζοντας την ικανοποίησή του για τον στόχο που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να μειωθούν οι ευρωπαϊκές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 80-95% μέχρι το 2050, σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, δεδομένου ότι ένας τέτοιος στόχος είναι απαραίτητος για να ξανακερδίσει η ΕΕ τον ηγετικό της ρόλο στις διεθνείς κλιματικές πρωτοβουλίες τη στιγμή που άλλες χώρες έχουν αναλάβει φιλόδοξες δεσμεύσεις να αναπτύξουν μια πράσινη οικονομία, ιδίως μέσω των σχεδίων για τη νοικοκυμική ανάκαμψή τους, και υποστηρίζοντας θερμά το στόχο της περιστολής κατά 30% των ευρωπαϊκών εκπομπών μέχρι το 2020, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των διεθνών διαπραγματεύσεων,
- Ε. εκτιμώντας ότι η Διάσκεψη Κορυφής του Κανκούν αποτελεί μοναδική ευκαιρία για ουσιαστικό διάλογο, ότι θα πρέπει να εγκρίνει νομικά δεσμευτικά μέσα και πολύ αυστηρότερες διαδικασίες επαλήθευσης, καθώς και ότι θα πρέπει να αποτελέσει ένα καίριο βήμα προς μια συνολική και νομικά δεσμευτική λειτουργική συμφωνία που θα βοηθήσει να συγκρατηθεί η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη πολύ χαμηλότερα από τους 2°C,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών αποτελεί παράγοντα ανταγωνιστικότητας, αφού οι ευρωπαϊκές προτεραιότητες σ' αυτόν τον τομέα είναι η εξοικονόμηση ενέργειας και οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας οι οποίες επιτρέπουν τη βελτίωση της ενεργειακής ασφάλειας της Ένωσης και διαθέτουν μεγάλο δυναμικό στο πεδίο της βιομηχανικής ανάπτυξης, της καινοτομίας, της περιφερειακής ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων εργασίας,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η επιδοτούμενη ενέργεια και η απεριόριστη εκπομπή CO₂ σε ορισμένες χώρες δημιουργούν συγκριτικό πλεονέκτημα,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά το κλίμα, δεν μπορεί να περιορίζεται στις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στην επικράτειά της, αφού οι εκπομπές που συνδέονται με την κατανάλωσή της είναι πολύ υψηλότερες από εκείνες που συνδέονται με την παραγωγή της, της τάξης του 35% στο Ηνωμένο Βασίλειο, 45% στη Γαλλία και 60% στη Σουηδία, σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά συνέπεια, οι εμπορικοί κανόνες είναι αποφασιστικής σημασίας στην καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών και ότι η Ένωση, ως πρώτη παγκόσμια εμπορική δύναμη, μπορεί να τους επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό,
- Ι. επικροτεί το στόχο που έθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να μειωθούν οι ευρωπαϊκές

εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 80% έως 95% μέχρι το 2050 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990, δεδομένου ότι ένας τέτοιος στόχος είναι απαραίτητος για να ξανακερδίσει η ΕΕ τον ηγετικό της ρόλο στις διεθνείς κλιματικές πρωτοβουλίες, τη στιγμή που άλλες χώρες έχουν αναλάβει φιλόδοξες δεσμεύσεις να αναπτύξουν μια πράσινη οικονομία, ιδίως μέσω των σχεδίων τους οικονομικής ανάκαμψης· στηρίζει θερμά το στόχο της περιστολής κατά 30% των ευρωπαϊκών εκπομπών μέχρι το 2020, ανεξάρτητα από την έκβαση των διεθνών διαπραγματεύσεων, προτρέποντας έτσι και άλλες χώρες να αναλάβουν πιο φιλόδοξες δεσμεύσεις·

2. ζητεί να συναφθεί διεθνώς δεσμευτική συμφωνία για την προστασία του κλίματος και υποστηρίζει σθεναρά το στόχο της μείωσης των εκπομπών CO₂ κατά 30% στην ΕΕ έως το 2020, και μάλιστα ανεξάρτητα από διεθνείς διαπραγματεύσεις, καθώς και τον μακροπρόθεσμο στόχο της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 85% έως το 2050·
3. τονίζει ότι οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να τεθούν επικεφαλής στη μείωση των εκπομπών CO₂· πιστεύει ότι η θέσπιση προτύπων, η σήμανση και η πιστοποίηση αποτελούν μέσα με τεράστιο δυναμικό για τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και, ως εκ τούτου, για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής· καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τις ρυθμίσεις τους όσον αφορά το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (ETS), θεσπίζοντας μία κατώτατη τιμή άνθρακα· εκφράζει την άποψη ότι ο μηχανισμός καθαρής ανάπτυξης (CDM) απέτυχε να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των πλέον ευάλωτων χωρών·
4. υποστηρίζει ότι πρέπει να επιταχυνθεί η προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών πρέπει να ακολουθούν συνεκτική πολιτική και να θεσπίζουν δεσμευτικό νομικό πλαίσιο που, μακροπρόθεσμα, θα διευκολύνει την έγκριση ενός σταδιακού προγράμματος ενισχύσεων που θα συμβάλλει στο άνοιγμα της αγοράς και στη δημιουργία ελάχιστων υποδομών, στοιχείο ζωτικής σημασίας σε εποχή κρίσης και επιχειρηματικής αβεβαιότητας·
5. υπενθυμίζει ότι η κοινή εμπορική πολιτική είναι ένα μέσον στην υπηρεσία των γενικών στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι, βάσει του άρθρου 207 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η κοινή εμπορική πολιτική της ΕΕ εφαρμόζεται "στο πλαίσιο των βασικών αρχών και στόχων της εξωτερικής δράσης της Ένωσης", και ότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να συμβάλλει κυρίως "στην αειφόρο ανάπτυξη του πλανήτη, την αλληλεγγύη και τον αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ των λαών, το ελεύθερο και δίκαιο εμπόριο, την εξάλειψη της φτώχειας και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως των δικαιωμάτων του παιδιού, καθώς και στην αυστηρή τήρηση και ανάπτυξη του διεθνούς δικαίου και, ιδίως, στον σεβασμό των αρχών του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ"·
6. υπογραμμίζει ότι οι εμπορικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης - σε διμερές και πολυμερές επίπεδο - αποτελούν εργαλείο και όχι αυτοσκοπό, και ότι πρέπει να είναι συνεπείς με τους στόχους της για την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών και να προβλέπουν τη σύναψη μιας φιλόδοξης συμφωνίας για το κλίμα·
7. θεωρεί ότι οι κανόνες του ΠΟΕ πρέπει να ερμηνεύονται και να εξελίσσονται έτσι ώστε να υποστηρίζουν τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται στις πολυμερείς συμφωνίες για το

περιβάλλον (ΠΣΠ)· ζητεί από την Επιτροπή να εργασθεί για την επίτευξη συναίνεσης στον ΠΟΕ προκειμένου να δοθεί στις γραμματείες των ΠΣΠ το καθεστώς παρατηρητή σε όλες τις συνεδριάσεις του ΠΟΕ που αφορούν το πεδίο αρμοδιοτήτων τους και ρόλος συμβούλου στις διαδικασίες ρύθμισης των διαφορών που σχετίζονται με το περιβάλλον· τονίζει πως πρέπει να συνταχθούν νέοι κανόνες του ΠΟΕ ώστε να αρθεί το συγκριτικό πλεονέκτημα που προσφέρουν οι φθηνές εκπομπές CO₂·

8. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι καμία από τις συμφωνίες του ΠΟΕ δεν κάνει επί του παρόντος άμεση αναφορά στην κλιματική αλλαγή, την ασφάλεια επισιτισμού και τους αναπτυξιακούς στόχους της χλιετίας· εκφράζει επίσης τη λύπη του για την ανάπτυξη της βιοπειρατείας σε σπόρους ανθεκτικούς στις αλλαγές του κλίματος· θεωρεί ότι απαιτούνται αλλαγές στους κανόνες του ΠΟΕ για να εξασφαλισθεί η συνέπεια και η εσωτερική συνοχή με τις δεσμεύσεις σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Κυότο και τις πολυμερείς περιβαλλοντικές συμφωνίες· ζητεί επειγόντως μια μεταρρύθμιση του ΠΟΕ που θα επιτρέψει στα προϊόντα να διακρίνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής τους (PPMs) καθώς και την εισαγωγή νέων ευέλικτων διαδικασιών μέσω της χρήσης "υποχρεωτικών αδειών" στο πλαίσιο των συμφωνιών για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας· (TRIPs)·
9. τονίζει, λαμβάνοντας υπόψη το προοίμιο της Συμφωνίας του ΠΟΕ και το άρθρο XX β), δ) και η) της συμφωνίας ΓΣΔΕ, ότι το διεθνές εμπόριο δεν πρέπει να συντελεί στην καταχρηστική εκμετάλλευση φυσικών πόρων, και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλλουν μεγαλύτερες προσπάθειες για την εφαρμογή της αρχής της συλλογικής προτίμησης στο πλαίσιο του ΠΟΕ, ιδίως όσον αφορά βιώσιμα, φιλικά προς το κλίμα και συμβατά με τους κανόνες δεοντολογίας προϊόντα·
10. καλεί την Επιτροπή και τα μέλη του ΠΟΕ να επιδιώξουν με κάθε τρόπο να λάβει υπόψη ο ΠΟΕ, στο πλαίσιο γνωμοδότησης, τη σπουδαιότητα και τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και να καταβάλει προσπάθειες ούτως ώστε οι κανόνες του ΠΟΕ να μην υπονομεύουν αλλά να προωθούν τις παγκόσμιες προσπάθειες για την καταπολέμηση και τον περιορισμό της κλιματικής αλλαγής καθώς και την προσαρμογή στην αλλαγή αυτή·
11. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα μέλη του ΠΟΕ δεν έχουν έως τώρα κατορθώσει να εξεύρουν τρόπο για να ενσωματώσουν τη συνθήκη αυτή στο σύστημα των θεσμικών οργάνων του ΟΗΕ και των κανόνων που διέπουν την περιβαλλοντική προστασία, όπου συμπεριλαμβάνεται και η κλιματική αλλαγή, όπως επίσης και η κοινωνική δικαιοσύνη και ο σεβασμός όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· υποστηρίζει επίμονα την άποψη ότι οι υποχρεώσεις και οι στόχοι στο πλαίσιο των πολυμερών περιβαλλοντικών συμφωνιών, όπως η σύμβαση πλαίσιο του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή, καθώς και άλλων οργάνων του ΟΗΕ (FAO, ΔΟΕ, ΔΝΟ) πρέπει να αποκτήσουν προβάδισμα έναντι της συσταλτικής ερμηνείας των κανόνων εμπορίου·
12. δεδομένου ότι έχουν παρέλθει πάνω από 15 χρόνια από την υπουργική απόφαση που ελήφθη στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, στο πλαίσιο του ΠΟΕ για το εμπόριο και το περιβάλλον, καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, το αργότερο έως τα μέσα του 2011, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έκθεση αξιολόγησης σχετικά με το κατά πόσον η Επιτροπή Εμπορίου και Περιβάλλοντος του ΠΟΕ εκπλήρωσε την αποστολή που ορίζεται στην απόφαση αυτή, και τα συμπεράσματά της όσον αφορά το τι είναι ακόμη

απαραίτητο να γίνει, ιδίως στο πλαίσιο του παγκόσμιου διαλόγου για τον περιορισμό των κλιματικών αλλαγών και την προσαρμογή σε αυτές και για τον ΠΟΕ·

13. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ και διμερών εμπορικών συμφωνιών, να ζητήσουν επίμονα να μην θέτει σε κίνδυνο η ελευθέρωση του εμπορίου, ιδίως στην περίπτωση φυσικών πρώτων υλών, τη βιώσιμη διαχείριση των πόρων και να αποτελέσουν αναπόσπαστο τμήμα των συμφωνιών οι στόχοι που σχετίζονται τόσο με την προστασία του κλίματος όσο και με τη διατήρηση των ειδών· ζητεί, προς το σκοπό αυτό, από την Επιτροπή να ασκήσει πιέσεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ για μια κοινή συνάντηση Υπουργών Εμπορίου και Περιβάλλοντος ήδη πριν από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος (UNFCCC) (COP) που θα διεξαχθεί στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2011· υπενθυμίζει ότι η UNFCCC αποτελεί ένα φόρουμ για την επίτευξη διεθνούς συμφωνίας σχετικά με την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής·
14. θεωρεί περισσότερο επιτακτική από ποτέ την έναρξη δημοσίου διαλόγου για τη σύσταση ενός Διεθνούς Οργανισμού Περιβάλλοντος·

Ενίσχυση της θετικής αλληλεπίδρασης μεταξύ εμπορίου και προστασίας του κλίματος

15. αναγνωρίζει το θετικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι εμπορικές ανταλλαγές στη διάδοση των προϊόντων και υπηρεσιών που βοηθούν στην προστασία του κλίματος· θεωρεί ότι η προστασία του κλίματος και η ελευθέρωση των ανταλλαγών μπορούν να αλληλοενισχυθούν διευκολύνοντας το εμπόριο περιβαλλοντικών προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά ότι προηγουμένως είναι αναγκαίο να καταρτισθεί κατάλογος αυτών των προϊόντων και υπηρεσιών σύμφωνα με αυστηρά περιβαλλοντικά κριτήρια και σε συνεργασία με τα κράτη μέλη του ΠΟΕ·
16. αναγνωρίζει πως το εμπόριο είναι ένα σημαντικό μέσον για τη μεταφορά τεχνολογίας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες· τονίζει την ανάγκη μείωσης των εμποδίων σε βάρος του "πράσινου εμπορίου" π.χ. μέσω της κατάργησης των δασμών επί των "πράσινων εμπορευμάτων" σε επίπεδο ΠΟΕ·
17. ελπίζει ότι η ΕΕ θα δώσει το καλό παράδειγμα αίροντας εμπόδια, όπως είναι οι δασμοί και οι εισφορές, στο εμπόριο "πράσινων" τεχνολογιών καθώς και φιλικών προς το περιβάλλον και το κλίμα προϊόντων, και θα προωθήσει τα "περιβαλλοντικά αγαθά και τις περιβαλλοντικές υπηρεσίες", μεταξύ άλλων με βάση το σχέδιο δράσης του Μπαλί και το "Πράσινο Ταμείο για το Κλίμα" της Κοπεγχάγης·
18. υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της καινοτομίας στις πράσινες τεχνολογίες και αναγνωρίζει το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι εμπορικές συναλλαγές στη μεταφορά αυτών των τεχνολογιών μεταξύ χωρών·
19. καλεί την ΕΕ να αναλάβει την πρωτοπορία στην αναγνώριση των προφανών εμποδίων στη διάδοση των τεχνολογιών στις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε αυτές να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή·
20. αναγνωρίζει ότι το κίνητρο για καινοτομία μπορεί να περάσει από διαφορετικά συστήματα ανταμοιβής και ότι αυτά τα συστήματα δεν θα ευνοούν κατά τον ίδιο τρόπο

τις μεταφορές τεχνολογιών· διερωτάται ιδίως για τις συνέπειες των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στη διάδοση τεχνολογιών του μέλλοντος όπως τα βιοκαύσιμα δεύτερης γενιάς, οι μπαταρίες ή το υδρογόνο· σημειώνει επίσης ότι για να γίνει δυνατή η μεταφορά τεχνολογίας, στο πλαίσιο των συστημάτων που αφορούν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, θα πρέπει να λυθούν προβλήματα που σχετίζονται με την προστασία τους, λόγω αδυναμιών των πολιτικών συστημάτων και απουσίας ενός πραγματικού κράτους δικαίου· ζητεί, συνεπώς, από την Επιτροπή να μελετήσει το σύνολο των συστημάτων ανταμοιβής της καινοτομίας, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο αποκλεισμού ορισμένων χωρών, και να ενσωματώσει τα αποτελέσματα αυτής της εργασίας στην κλιματική διπλωματία της·

21. εκφράζει ανησυχία για τις στρεβλωτικές συνέπειες που έχουν οι επιδοτήσεις των ορυκτών πηγών ενέργειας στις παγκόσμιες συναλλαγές, για τις επιπτώσεις τους στο κλίμα και για το κόστος τους στα δημόσια οικονομικά· δέχεται θετικά τη δέσμευση της G20 για τη σταδιακή εξάλειψη αυτών των επιδοτήσεων·
22. επιθυμεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει ηγετικό διεθνή ρόλο σε αυτό το θέμα και ζητεί από την Επιτροπή να προτείνει τάχιστα ένα χρονοδιάγραμμα εξάλειψης αυτών των επιδοτήσεων στην Ένωση, δεδομένου ότι μια τέτοια διαδικασία θα πρέπει να περιλαμβάνει την εφαρμογή κοινωνικών και βιομηχανικών συνοδευτικών μέτρων· υπενθυμίζει επίσης το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς την Επιτροπή και προς τα κράτη μέλη να εμποδίζουν τα εξαγωγικά πιστωτικά ιδρύματα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων από το να χορηγούν δάνεια για έργα που έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο κλίμα·
23. αντιτίθεται στην επιδότηση των ορυκτών καυσίμων και ζητεί να ενισχυθεί η προώθηση φιλοπεριβαλλοντικών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και ο εντοπισμός και η ανάπτυξη αποκεντρωμένων πηγών ενέργειας, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες· στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζει τη συμφωνία της G20 για τη σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων στα ορυκτά καύσιμα και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για μια ευρωπαϊκή στρατηγική με σκοπό την εφαρμογή της, με σαφή χρονοδιαγράμματα και μηχανισμούς αντιστάθμισης όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο·

Πιο δίκαιες τιμές στο διεθνές εμπόριο και αποφυγή της διαρροής άνθρακα

24. παρατηρεί ότι η ελευθέρωση των εμπορικών συναλλαγών μπορεί να βρίσκεται σε αντίθεση με την προστασία του κλίματος, εάν ορισμένες χώρες μετατρέψουν την αδράνεια στον τομέα του κλίματος σε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα· εισηγείται λοιπόν τη μεταρρύθμιση των κανόνων αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ, προκειμένου να προστεθεί σε αυτούς το ζήτημα της δίκαιης περιβαλλοντικής τιμής σε συνάρτηση με παγκόσμιους κανόνες προστασίας του κλίματος·
25. θεωρεί λυπηρό το ότι ορισμένες χώρες, επιδοτώντας τις ενεργειακές τιμές και μη εφαρμόζοντας περιορισμούς ή ποσοτώσεις στις εκπομπές CO₂, μπορούν να αποκτήσουν συγκριτικό πλεονέκτημα· λόγω των απεριόριστων και άρα σχετικώς φθηνών εκπομπών CO₂, αυτές οι χώρες δεν έχουν κίνητρα για να ενταχθούν στις πολυμερείς συμφωνίες για την κλιματική αλλαγή·
26. σημειώνει ωστόσο ότι οι διαπραγματεύσεις για το κλίμα βασίζονται στην αρχή της

"κοινής αλλά διαφοροποιημένης ευθύνης" και ότι η αδυναμία των κλιματικών πολιτικών στις αναπτυσσόμενες χώρες εξηγείται κατά κανόνα από τις μικρότερες χρηματοπιστωτικές ή τεχνολογικές ικανότητές τους και όχι από ένα στόχο περιβαλλοντικού ντάμπινγκ·

27. σ' αυτό το πλαίσιο, επιθυμεί η ευρωπαϊκή συζήτηση σχετικά με τις διαρροές βιομηχανικού άνθρακα που σχετίζονται με το κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (ΚΣΕΔΕ) και σχετικά με τα μέσα βελτίωσής του να πραγματοποιηθεί με προσοχή·
28. υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με την τελευταία ανακοίνωση της Επιτροπής, της 26ης Μαΐου 2010 (COM(2010)0265), σχετικά με αυτό το θέμα, ελάχιστοι βιομηχανικοί τομείς είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι στις διαρροές άνθρακα και θεωρεί ότι ο εντοπισμός τους απαιτεί μια λεπτομερή τομεακή ανάλυση· καλεί την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει στο εγγύς μέλλον μια τέτοια προσέγγιση, παρά κάποια ποσοτικά κριτήρια ίδια για όλους τους βιομηχανικούς τομείς·
29. υπογραμμίζει ότι δεν υπάρχει μόνο μία λύση για τους βιομηχανικούς τομείς που είναι ευάλωτοι στις διαρροές άνθρακα, και ότι η φύση του προϊόντος ή ακόμη η δομή της αγοράς αποτελούν ουσιαστικά κριτήρια για την επιλογή μεταξύ των διαθέσιμων εργαλείων (δωρεάν χορήγηση ποσοστώσεων, κρατικές ενισχύσεις ή προσαρμογή στα σύνορα)·
30. εκφράζει λύπη για τη μαζική χρησιμοποίηση της δωρεάν χορήγησης ποσοστώσεων ενώ πολλές πρόσφατες μελέτες δείχνουν ότι μπορεί να αποφέρει σημαντικά αδικαιολόγητα κέρδη σε ορισμένες επιχειρήσεις και ότι δεν εμποδίζει τις επωφελούμενες επιχειρήσεις να μεταφέρουν σε άλλη χώρα ολόκληρη ή μέρος της παραγωγής τους· ζητεί, σε περίπτωση ολικής ή μερικής μεταφοράς δραστηριοτήτων σε άλλη χώρα, οι χορηγηθείσες ποσοστώσεις να επιστρέφονται πάραυτα και ένα μέρος αυτών να τροφοδοτεί ένα ταμείο κοινωνικής και οικολογικής μετατροπής των εγκαταλειφθεισών ζωνών δραστηριότητας·
31. εκτιμά ότι μια πολυμερής συμφωνία για το κλίμα θα ήταν το πλέον πρόσφορο μέσο για να διασφαλιστεί η εσωτερικευση των αρνητικών εξωγενών περιβαλλοντικών παραγόντων που σχετίζονται με το CO₂, αλλά ότι είναι πιθανόν να μην επιτευχθεί στο εγγύς μέλλον· εκτιμά συνεπώς ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να συνεχίσει να εξετάζει δυνατότητες θέσπισης, στους βιομηχανικούς τομείς που είναι πράγματι εκτεθειμένοι σε διαρροές άνθρακα, των καταλλήλων περιβαλλοντικών μηχανισμών που θα είναι συμπληρωματικοί της διάθεσης των ποσοστώσεων CO₂ σε πλειστηριασμό σύμφωνα με το κοινοτικό σύστημα εμπορίας ποσοστώσεων εκπομπών, και ιδιαίτερα ενός μηχανισμού ενσωμάτωσης του άνθρακα που θα είναι σύμφωνος προς τους κανόνες του ΠΟΕ· ένας τέτοιος μηχανισμός θα έκανε δυνατό τον αγώνα κατά των κινδύνων μεταφοράς των εκπομπών CO₂ προς τρίτες χώρες·
32. αναγνωρίζει ότι οι κανόνες του ΠΟΕ δεν είναι ασύμβατοι με τα τελωνειακά μέτρα για την ουδετεροποίηση της επίδρασης των εγχώριων πολιτικών που ενσωματώνουν το κόστος των εξωτερικών περιβαλλοντικών παραγόντων στις τιμές των προϊόντων, εάν οι προσαρμογές αυτές δεν εισάγουν διακρίσεις·
33. δηλώνει κατηγορηματικά ότι οι τελωνειακές φορολογικές ρυθμίσεις δεν πρέπει να

λειτουργήσουν ως μέσο προστατευτισμού αλλά ως μέσο μείωσης των εκπομπών· πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να δεσμεύσει ένα τμήμα των εν δυνάμει εσόδων με σκοπό την εκπλήρωση των δημοσιονομικών υποχρεώσεων της στο πλαίσιο της UNFCCC·

34. πιστεύει ότι οι μεμονωμένες δράσεις οι οποίες, σύμφωνα με τη διατύπωση που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής Εμπορικών Διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ για το εμπόριο και το περιβάλλον, της 15ης Δεκεμβρίου 1993, επηρεάζουν «τη σχέση μεταξύ εμπορικών και περιβαλλοντικών μέτρων, με σκοπό την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης» (όπως οι τελωνειακές φορολογικές ρυθμίσεις και οι δασμοί κατά του οικολογικού ντάμπινγκ) και μπορούν να είναι συμβατοί με τους κανόνες και τις αρχές του ΠΟΕ, λόγω της ισχύουσας νομολογίας του ΠΟΕ στον τομέα αυτό, εάν συμπεριληφθούν υπό την αιγίδα μιας νομικά δεσμευτικής γενικής συμφωνίας στο πλαίσιο της UNFCCC και, κατά συνέπεια, καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, πριν από την COP 17 στη Νότια Αφρική, ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τον τρόπο πρόβλεψης ενός τέτοιου συστήματος σε οιαδήποτε συμφωνία μετά το Κιότο·

Ενθάρρυνση της διαφοροποίησης των προϊόντων ανάλογα με τις επιπτώσεις τους στο κλίμα

35. υπενθυμίζει ότι η προστασία του κλίματος περνά από διάφορες κρατικές πολιτικές - σήμανση άνθρακα, κρατικές συμβάσεις με αυστηρά οικολογικά κριτήρια, προδιαγραφές, επιδοτήσεις, φόροι, ποσοστώσεις - οι οποίες διαφοροποιούν τα προϊόντα ανάλογα με τη διαδικασία και τη μέθοδο παραγωγής τους (ΔΜΠ) και ενδέχεται να αποδειχθεί αναγκαίο να εφαρμοσθούν αυτές οι πολιτικές αφενός στα ευρωπαϊκά προϊόντα και αφετέρου στα εισαγόμενα προϊόντα·
36. υποστηρίζει την άποψη ότι η ΕΕ, ως ο μεγαλύτερος διεθνής εμπορικός συνασπισμός, μπορεί να καθορίσει πρότυπα παγκοσμίως, και υποστηρίζει την ανάπτυξη και ευρύτερη διάδοση συστημάτων ταυτοποίησης και σήμανσης που λαμβάνουν υπόψη κοινωνικά και οικολογικά κριτήρια· τονίζει το επιτυχές έργο διεθνών ΜΚΟ για τη δημιουργία και προώθηση κατάλληλων ενδείξεων και πιστοποιητικών και τάσσεται ρητά υπέρ της ευρείας εφαρμογής τους·
37. υπενθυμίζει ότι στο πλαίσιο του ΠΟΕ επιτρέπεται να λαμβάνονται μέτρα ποιοτικού χαρακτηρισμού του εμπορίου εάν αυτά θεωρούνται αναγκαία, αναλογικά και δεν δημιουργούν διακρίσεις εις βάρος χωρών όπου οι συνθήκες παραγωγής είναι ίδιες· σημειώνει ωστόσο ότι χρειάζονται επειγόντως διασαφηνίσεις προκειμένου τα εν λόγω μέτρα να μπορούν να εφαρμοσθούν με βάση κλιματικά κριτήρια σχετικά με τη ΔΜΠ αυτών των προϊόντων·
38. ζητεί από την Επιτροπή να εργασθεί για την επανέναρξη των συζητήσεων στα πλαίσια του ΠΟΕ σχετικά με τις ΔΜΠ και τη δυνατότητα διάκρισης μεταξύ παρόμοιων προϊόντων σε συνάρτηση με το αποτύπωμα άνθρακα, το ενεργειακό αποτύπωμα ή τις τεχνολογικές προδιαγραφές τους· θεωρεί ότι μια τέτοια πρωτοβουλία μπορεί να γίνει αποδεκτή από τα μέλη του ΠΟΕ εάν συνοδεύεται από μέτρα τα οποία θα διευκολύνουν τη μεταφορά τεχνολογιών·
39. επιθυμεί, ωστόσο, η σημερινή έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τις ΔΜΠ εντός του ΠΟΕ να μην οδηγήσει την Ένωση σε ακινησία, ενώ αντίθετα θα πρέπει να εκμεταλλευθεί αυτά τα

περιθώρια κινήσεων· ζητεί λοιπόν από την Επιτροπή να καταφεύγει συστηματικά σε σήματα ή σε κριτήρια βιωσιμότητας στις εμπορικές διαπραγματεύσεις και στις διμερείς και πολυμερείς εμπορικές συμφωνίες για τα προϊόντα που έχουν επιπτώσεις στο κλίμα·

40. υπογραμμίζει πως θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι επιβαρυντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προκύπτουν από το εμπόριο αντικατοπτρίζονται στις τιμές και ότι τηρείται η αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει"· ζητεί να συγχρονισθούν τα συστήματα σήμανσης και πληροφόρησης σε ό,τι αφορά τα περιβαλλοντικά πρότυπα·
41. εκφράζει ικανοποίηση, γι' αυτό το λόγο, για τη θέσπιση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης κριτηρίων βιωσιμότητας για τα γεωργικής προέλευσης καύσιμα που παράγονται ή εισάγονται στην Ένωση· ζητεί από την Επιτροπή να μελετήσει τη διεύρυνση αυτής της προσέγγισης στη βιομάζα και στα γεωργικά προϊόντα· απαιτεί να ληφθούν υπόψη οι έμμεσες αλλαγές στη χρήση γης που συνδέονται με τα γεωργικής προέλευσης καύσιμα, και αναμένει από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση πριν από το τέλος του 2010, σύμφωνα με τη δέσμευσή της ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
42. υποστηρίζει ότι πρέπει να διαμορφωθούν πραγματικά δεσμευτικά κριτήρια και πρότυπα βιωσιμότητας για την παραγωγή βιοκαυσίμων και βιομάζας που λαμβάνουν υπόψη τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και σωματιδίων που οφείλονται στην έμμεση αλλαγή της χρήσης γης και στον συνολικό κύκλο παραγωγής· υπογραμμίζει ότι πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στη διασφάλιση του εφοδιασμού σε τρόφιμα έναντι της παραγωγής βιοκαυσίμων και ότι η βιωσιμότητα της πολιτικής και της πρακτικής που ακολουθείται όσον αφορά τη χρήση γης πρέπει να αντιμετωπιστεί κατεπειγόντως χρησιμοποιώντας μια πιο ολιστική προσέγγιση·
43. θεωρεί απαραίτητο να υπάρχουν αυστηρότερα πρότυπα για τη βιωσιμότητα όσον αφορά το διεθνές εμπόριο σε βιοκαύσιμα, λαμβάνοντας υπόψη τις αντιφατικές περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις τους·
44. επικροτεί την ευρωπαϊκή συμφωνία για την παράνομη ξυλεία, και αναμένει με ανυπομονησία νέα βήματα προόδου στο θέμα των εθελοντικών συμφωνιών εταιρικής σχέσης·

Η ελευθέρωση του εμπορίου δεν πρέπει να υπονομεύσει τις φιλόδοξες κλιματικές πολιτικές

45. εκφράζει ανησυχία για τη βούληση της Επιτροπής να προωθήσει στις εμπορικές συμφωνίες την ελευθέρωση του εμπορίου ξυλείας, και ιδίως την κατάργηση των περιορισμών στην εξαγωγή της, παρά τον αυξημένο κίνδυνο αποδάσωσης και των αρνητικών συνεπειών στο κλίμα, στη βιοποικιλότητα, στην ανάπτυξη και στους τοπικούς πληθυσμούς·
46. επισημαίνει ιδιαίτερα την ανάγκη συνοχής μεταξύ των στόχων για το κλίμα και τη βιοποικιλότητα, αφενός, και των συνθηκών εμπορίου, αφετέρου, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προσπαθειών για την αντιμετώπιση, επί παραδείγματι, της αποδάσωσης·

47. εκφράζει την άποψη ότι οι νέες διεθνείς συμφωνίες για την προστασία του περιβάλλοντος θα πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς εγγυήσεις για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον από το διεθνές εμπόριο ξυλείας και την εξάλειψη της αποδάσωσης, η έκταση της οποίας αποτελεί αιτία ανησυχίας·
48. υπογραμμίζει ότι η ελευθέρωση των γεωργικών προϊόντων οδήγησε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες στο να υιοθετήσουν γεωργικά μοντέλα που βασίζονται στη μονοκαλλιέργεια και στην εξαγωγή και τα οποία είναι πολύ ευάλωτα στις κλιματικές αλλαγές και μπορούν να επιφέρουν μαζική αποδάσωση· εκφράζει ανησυχία για τις συνέπειες ορισμένων ευρωπαϊκών γεωργικών επιδοτήσεων στις ικανότητες των χωρών να εξασφαλίσουν την επισιτιστική τους ασφάλεια ιδίως σε ένα πλαίσιο κλιματικών αλλαγών· ζητεί από την Επιτροπή να μη συνάψει εμπορική συμφωνία που θα ενέτεινε την αποδάσωση και να εξασφαλίσει ότι οι εμπορικές συμφωνίες και οι ευρωπαϊκές κρατικές ενισχύσεις στη γεωργία δεν υπονομεύουν τις προοπτικές γεωργικών πολιτικών που ενσωματώνουν την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών στο στόχο της επισιτιστικής επάρκειας·
49. επισημαίνει με ανησυχία ότι η οικονομική παγκοσμιοποίηση οδήγησε συχνά σε ένα γεωργικό μοντέλο το οποίο βασίζεται σε μονοκαλλιέργειες για εξαγωγή που ευνοεί τις μη βιώσιμες γεωργικές πρακτικές σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες· πιστεύει ότι τα εμπορικά καθεστώτα θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν επαρκώς τις ανάγκες των μικρών γαιοκτημόνων και των αγροτικών κοινοτήτων, ειδικότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, ενώ θα παρέχουν ταυτόχρονα κίνητρα για βιολογική γεωργία, η οποία είναι μικρότερης έντασης άνθρακα και συμβάλλει ως εκ τούτου στην άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής· ζητεί τη θέσπιση ποιοτικών προτύπων για το εμπόριο σε εθνικό και διεθνές επίπεδο ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις κυβερνήσεις να συνδέσουν την πρόσβαση στην αγορά στα εν λόγω πρότυπα, χορηγώντας, για παράδειγμα, προτιμησιακή πρόσβαση στην αγορά σε προϊόντα που τηρούν ορισμένα πρότυπα βιωσιμότητας·
50. αντιτίθεται στις διατάξεις οι οποίες, στις εμπορικές συμφωνίες και στις συμφωνίες επενδύσεων, επιτρέπουν στους επενδυτές να στραφούν κατά μιας χώρας η οποία υιοθετεί αυστηρότερες πολιτικές για το κλίμα· θεωρεί ότι η επίκληση των κανόνων επίλυσης διαφορών μεταξύ ενός επενδυτή και ενός κράτους πρέπει να είναι δυνατή μόνο σε ένα συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο που θα επιτρέπει στη χώρα να λάβει μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος τα οποία είναι συνεπή με τους παγκόσμιους στόχους στο πεδίο αυτό·
51. ζητεί από την Επιτροπή να μην αντιτίθεται συστηματικά στις ρήτρες τοπικού περιεχομένου των κλιματικών πολιτικών των εταίρων της, όπως στην περίπτωση του Green Energy Act του Οντάριο· θεωρεί πράγματι ότι αυτές οι ρήτρες εγγυώνται την αποδοχή των εν λόγω πολιτικών εκ μέρους των πολιτών και των επιχειρήσεων· πιστεύει επίσης ότι, εν αναμονή μιας εσωτερίκευσης του κλιματικού κόστους στην τιμή των διεθνών μεταφορών, αυτές οι ρήτρες, όπως η σήμανση στις μεταφορές, αποτελούν μέσα τα οποία μπορεί μεν να είναι ατελή αλλά είναι χρήσιμα για την ενθάρρυνση της κατανάλωσης προϊόντων τοπικής παραγωγής·

Πλήρης ενσωμάτωση των μεταφορών στην προβληματική εμπόριο-κλίμα

52. θεωρεί λυπηρό το ότι το τρέχον εμπορικό σύστημα δημιουργεί μια παγκόσμια κατανομή εργασίας και παραγωγής με πολύ υψηλή συμμετοχή των μεταφορών, χωρίς αυτές να

αναλαμβάνουν το περιβαλλοντικό κόστος τους· επιθυμεί το κλιματικό κόστος των διεθνών μεταφορών να ενσωματωθεί στην τιμή τους, είτε με την επιβολή φόρων είτε με επί πληρωμή συστήματα εμπορίας ποσοστώσεων· εκφράζει ικανοποίηση για την προσεχή συμπερίληψη της αεροπορίας στο ΚΣΕΔΕ και αναμένει από την Επιτροπή μια παρεμφερή πρωτοβουλία για τις θαλάσσιες μεταφορές μέχρι το 2011, με ισχύ από το 2013, εάν αποδειχθεί αδύνατον να εφαρμοσθεί ένας παγκόσμιος μηχανισμός μέχρι τότε· θεωρεί λυπηρό το ότι τα καύσιμα που καταναλώνονται για την υπερπόντια μεταφορά εμπορευμάτων δεν φορολογούνται· ζητεί να επιβληθούν φόροι στα καύσιμα και τα εμπορεύματα αυτά, και ιδιαίτερα στα αερομεταφερόμενα· αναμένει εξάλλου από την Επιτροπή να αναλάβει την πρωτοβουλία να επανεξετάσει τις ενισχύσεις που χορηγούνται στα πλέον ρυπογόνα μέσα μεταφοράς, όπως η απαλλαγή από τη φορολογία για την κηροζίνη·

53. διαπιστώνει ότι οι εκπομπές CO₂ που οφείλονται στο διεθνές εμπόριο μπορούν να μειωθούν σημαντικά, λ.χ. με την επιλογή των χρησιμοποιούμενων μεταφορικών μέσων σύμφωνα με κριτήρια απόδοσης και προστασίας του περιβάλλοντος· ζητεί να συνυπολογιστούν στις τιμές των προϊόντων το κόστος μεταφοράς και το περιβαλλοντικό κόστος (εσωτερίκευση του εξωτερικού κόστους), ιδίως με την συμπερίληψη της ναυτιλίας, η οποία καλύπτει το 90% των μεταφορών στο διεθνές εμπόριο, στο ευρωπαϊκό σύστημα εμπορίας εκπομπών·
54. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας για τη μείωση των εκπομπών που προέρχονται από τη ναυτιλία, στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Ναυτιλίας·
55. θεωρεί ότι πρέπει να εφαρμόζονται επίσης οι διεθνείς δεσμεύσεις σχετικά με τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στις διεθνείς αερομεταφορές και στις θαλάσσιες μεταφορές·
56. υπογραμμίζει ότι η αύξηση των εκπομπών CO₂ που σχετίζονται με τις μεταφορές και το διεθνές εμπόριο υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της στρατηγικής της ΕΕ όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος· εκφράζει την άποψη ότι αυτό αποτελεί ένα ισχυρό επιχειρήμα για την μετακίνηση από μία αναπτυξιακή στρατηγική που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε εξαγωγικούς προσανατολισμούς προς μία ενδογενή ανάπτυξη που θα βασίζεται σε διαφοροποιημένη και τοπική κατανάλωση και παραγωγή στις αναπτυσσόμενες χώρες· υπενθυμίζει ότι μία παρόμοια στρατηγική θα έχει θετικές επιπτώσεις στην απασχόληση τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες·
57. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι ένα σημαντικό μέρος του διεθνούς εμπορίου αποτελείται από ομογενοποιημένα προϊόντα τα οποία θα μπορούσαν εξίσου εύκολα να έχουν παραχθεί τοπικά και ότι ο τομέας των μεταφορών δεν φέρει τις περιβαλλοντικές δαπάνες που του αναλογούν·
58. θεωρεί ότι όσο το κλιματικό κόστος δεν περιλαμβάνεται στην τιμή των μεταφορών θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η προώθηση της βιώσιμης τοπικής παραγωγής, κυρίως με καλύτερη ενημέρωση των καταναλωτών· ζητεί να θεσπισθούν μια κοινή μεθοδολογία λογιστικής καταχώρισης και κοινοί κανόνες σήμανσης όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου των διαφόρων προϊόντων, κυρίως στο στάδιο της μεταφοράς·

Ενίσχυση των εργαλείων συνοχής μεταξύ εμπορίου και κλίματος

59. ζητεί, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνοχή μεταξύ των εμπορικών και κλιματικών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να πραγματοποιηθεί ένας απολογισμός σε σχέση με τον άνθρακα για κάθε εμπορική πολιτική, αυτή δε η πολιτική ενδεχομένως να τροποποιηθεί για τη βελτίωση του απολογισμού, και υποχρεωτικά να ληφθούν αντισταθμιστικά μέτρα - πολιτική, τεχνολογική και χρηματοπιστωτική συνεργασία - σε περίπτωση που ο απολογισμός είναι αρνητικός για το κλίμα·
60. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Ένωση να χρησιμοποιήσει ως ένα αναπτυξιακό μέσο τις λεπτομερείς περιβαλλοντικές διατάξεις στις διμερείς και περιφερειακές εμπορικές συμφωνίες, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για σωστή υλοποίηση των περιβαλλοντικών ρητρών και μηχανισμών συνεργασίας ώστε να προωθήσει τη μεταφορά τεχνολογίας, την τεχνική βοήθεια και την ανάπτυξη των ικανοτήτων·
61. καλεί την Επιτροπή να συμπεριλαμβάνει συστηματικά περιβαλλοντικές ρήτρες σε εμπορικές συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το στόχο μείωσης των εκπομπών CO₂ και τη μεταφορά τεχνολογίας για χαμηλές εκπομπές·
62. χαιρετίζει την συμπερίληψη της διάστασης της κλιματικής αλλαγής στις αξιολογήσεις των επιπτώσεων στην βιωσιμότητα (SIA) που έχουν οι εμπορικές συμφωνίες· επισημαίνει, ωστόσο, το γεγονός ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στην ευρωμεσογειακή συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, η SIA δείχνει ότι η συμφωνία θα έχει δυσμενείς κλιματικές επιπτώσεις οι οποίες δεν αντιμετωπίστηκαν πριν από τη σύναψή της· πιστεύει ότι οι εμπορικές συμφωνίες δεν πρέπει με κανένα τρόπο να υπονομεύουν τις πολυμερείς περιβαλλοντικές συμφωνίες·
63. ζητεί αυτός ο απολογισμός και αυτά τα αντισταθμιστικά μέτρα να περιληφθούν στο "κεφάλαιο για το κλίμα", υποχρεωτικά για κάθε εμπορική συμφωνία (συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών, συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης, μεταρρύθμιση του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων), και το εν λόγω κεφάλαιο να αποτελέσει αντικείμενο δημόσιας διαβούλευσης και να υποβληθεί στο Κοινοβούλιο·
64. εκτιμά πως με την αναθεώρηση του ΣΓΠ θα πρέπει να θεσπιστούν περιβαλλοντικά κριτήρια·
65. επιθυμεί το εν λόγω "κεφάλαιο για το κλίμα" να αποτελέσει αντικείμενο στενής συνεργασίας μεταξύ της ΓΔ Δράση για το Κλίμα και της ΓΔ Διεθνές Εμπόριο, και γενικότερα η ΓΔ Δράση για το Κλίμα να συμμετέχει συστηματικά στις εμπορικές διαπραγματεύσεις·
66. θεωρεί ότι η Επιτροπή πρέπει να ακολουθήσει ένα εναρμονισμένο πλαίσιο στις στρατηγικές διαπραγματεύσεις για την εμπορική και περιβαλλοντική πολιτική, με τρόπο τέτοιο που να μη δημιουργεί ανησυχίες για εμπορικούς φραγμούς στους εταίρους, και ταυτόχρονα να διασφαλίζει τους δεσμευτικούς της στόχους για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής·
67. θεωρεί ότι η "διπλωματία του κλίματος" οφείλει να προωθηθεί με μεγαλύτερη ένταση και συνέπεια στις εμπορικές σχέσεις της ΕΕ με κράτη τα οποία δεν δεσμεύονται από

πολυμερείς συμβάσεις προστασίας του περιβάλλοντος·

Η συνοχή της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το εμπόριο και το κλίμα, από τη σκοπιά των αναπτυσσόμενων χωρών

68. αναγνωρίζει ότι η συνοχή της εμπορικής και της κλιματικής πολιτικής της ΕΕ μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή να εκληφθεί από τις χώρες εταίρους ως ένας πλάγιος τρόπος μείωσης των εισαγωγών μας και αύξησης των εξαγωγών μας·
69. εμμένει, συνεπώς, στη σπουδαιότητα της διαπραγμάτευσης με αυτές τις χώρες κάθε μέτρου που θα μπορούσε να λάβει η Ένωση, ιδίως την προσαρμογή στα σύνορα, και στην ανάγκη για την Ένωση να τηρεί τις δεσμεύσεις της έναντι των αναπτυσσόμενων χωρών όσον αφορά τις ενισχύσεις σε σχέση με το κλίμα·
70. εκφράζει ανησυχία εν προκειμένω διότι οι "ταχείες" χρηματοδοτήσεις που υποσχέθηκαν οι ευρωπαϊκές χώρες κατά τη Διάσκεψη Κορυφής για το κλίμα στην Κοπεγχάγη προέρχονται εν μέρει από δεσμεύσεις που ανελήφθησαν στο πλαίσιο της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας και χορηγούνται υπό μορφή δανείων, αντίθετα με τα αιτήματα του Κοινοβουλίου· ζητεί η Επιτροπή να εκπονήσει έκθεση σχετικά με αυτές τις χρηματοδοτήσεις που θα επιτρέψει να κριθεί η αντιστοιχία μεταξύ της πραγματικότητας, των αναληφθεισών δεσμεύσεων και των αιτημάτων του Κοινοβουλίου· ζητεί επίσης έναν καλύτερο συντονισμό των χρηματοδοτήσεων ως προς τη θεματική και γεωγραφική χρησιμοποίησή τους·
71. υπενθυμίζει τη δέσμευση των βιομηχανικών χωρών, μεταξύ των οποίων και τα κράτη μέλη της Ένωσης, να μελετήσουν καινοτόμες χρηματοδοτήσεις για την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών και ιδίως τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών· ζητεί από την Επιτροπή να προτείνει τάχιστα στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο σχέδιο θέσπισης ενός τέτοιου φόρου στο επίπεδο της Ένωσης· ζητεί από την Επιτροπή να εντάξει την προοπτική ενός τέτοιου μηχανισμού στις εμπορικές διαπραγματεύσεις για την ελευθέρωση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών·
72. εκφράζει την πεποίθηση ότι τα μέτρα για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος πρέπει να βασίζονται στην αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ βιομηχανικών και αναπτυσσόμενων χωρών και ενδεχομένως στη στενότερη συνεργασία με τον ΟΗΕ, τον ΠΟΕ και τους λοιπούς οργανισμούς του Bretton Woods· ζητεί για το λόγο αυτό να διαμορφώσουν από κοινού οι αναπτυσσόμενες χώρες, οι αναδυόμενες οικονομίες και οι βιομηχανικές χώρες συνολική στρατηγική για την εμπορία των εκπομπών και τη φορολόγηση της ενέργειας και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου προκειμένου, αφενός, να προληφθεί η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων (διαρροή άνθρακα) και, αφετέρου, να εξασφαλισθεί η χρηματοδότηση μέτρων για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και τον περιορισμό των επιπτώσεών της καθώς και την προσαρμογή σε αυτές·
73. υπογραμμίζει ότι η αύξηση της μεταφοράς τεχνολογίας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες ως τρόπος αντιμετώπισης της διαρροής άνθρακα θα αποτελέσει μια ουσιαστική πτυχή του καθεστώτος όσον αφορά το κλίμα μετά το 2012· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η μεταφορά τεχνολογίας αποτελεί μικρό μόνο τμήμα της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας· προτρέπει τα κράτη μέλη να παράσχουν πρόσθετη τεχνική και οικονομική

βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε αυτές να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, να συμμορφωθούν προς τα πρότυπα όσον αφορά το κλίμα και να συμπεριλάβουν εκ των προτέρων αξιολογήσεις των επιπτώσεων στην ανάπτυξη των προτύπων, της σήμανσης και της πιστοποίησης·

74. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, στα εθνικά κοινοβούλια καθώς και στην εκτελεστική γραμματεία της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές αλλαγές (UNFCCC) και στην 16η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών (COP 16).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Διάσκεψη Κορυφής του ΟΗΕ για το κλίμα στην Κοπεγχάγη ολοκληρώθηκε με μια απογοητευτική συμφωνία η οποία δεν είναι σε θέση να περιορίσει την υπερθέρμανση του πλανήτη κάτω από 2°C. Εξάλλου, η Συμφωνία της Κοπεγχάγης δεν είναι ούτε παγκόσμια ούτε δεσμευτική. Η ΕΕ δεν είναι καθόλου ο υπεύθυνος υπ' αριθ. 1 αυτής της αποτυχίας. Αλλά η έλλειψη ενότητάς της, η ανικανότητά της να ομιλεί με μια φωνή, η ανικανότητά της να προωθήσει στόχους μείωσης των εκπομπών και υποστήριξης στις αναπτυσσόμενες χώρες στο ύψος των συστάσεων των επιστημόνων και των αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου την κατέστησαν συχνά σχεδόν βουβή και αναποτελεσματική.

Γιατί όμως τόσες δυσκολίες; Σίγουρα δεν υπάρχει μόνο μία απάντηση. Αλλά ένα σημαντικό μέρος του προβλήματος προέρχεται από το γεγονός ότι πολλές χώρες δεν έχουν ακόμη δοκιμάσει σε μεγάλη κλίμακα και παραμένουν διστακτικές όσον αφορά τα οικονομικά, κοινωνικά ή δημοκρατικά πλεονεκτήματα μιας οικολογικής μετατροπής της οικονομίας τους, παρά τον πολλαπλασιασμό των μελετών και των επιτυχημένων εμπειριών σε περισσότερο βιώσιμες μορφές ενεργειακής μετάβασης, γεωργίας και μεταφορών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δοκιμάζεται σήμερα από την ακινησία. Ορισμένοι βιομηχανικοί τομείς, που σε μεγάλο βαθμό ακολουθούν και οι κυβερνήσεις, αναφέρουν τις πιθανές δραματικές συνέπειες μιας φιλόδοξης κλιματικής πολιτικής. Ακόμη και εάν οι επίσημες μελέτες αναιρούν μια τέτοια παγκόσμια απειλή και υπενθυμίζουν ότι υπάρχουν τα εργαλεία προστασίας κατά των διαρροών άνθρακα, η κλιματική φιλοδοξία θα ήταν αντιφατική με την έξοδο από την οικονομική και κοινωνική κρίση. Πρόκειται για ένα σοβαρό λάθος, που η Κίνα και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν διαπράττουν, που επιβεβαιώνει το μέρος των σχεδίων τους για ανάκαμψη το οποίο διατίθεται για την πράσινη οικονομία. Αναλαμβάνοντας τον ηγετικό ρόλο στην καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα ενίσχυε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της χάρις στις εξοικονομήσεις ενέργειας και στις ανανεώσιμες ενέργειες, δύο τομείς οι οποίοι επιτρέπουν βελτίωση της ενεργειακής ασφάλειάς της και διαθέτουν μεγάλες δυνατότητες όσον αφορά τη βιομηχανική ανάπτυξη, την καινοτομία, τη χωροταξία και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Αλλά για να διαδραματίσει αυτό το ρόλο και για να ωφεληθεί από αυτά τα κέρδη ανταγωνιστικότητας, η ΕΕ πρέπει να αλλάξει τις εμπορικές πολιτικές της, είτε αυτές είναι διμερείς, είτε περιφερειακές είτε πολυμερείς. Διότι το εμπόριο προϊόντων και υπηρεσιών είναι υπεύθυνο για περίπου 20% των παγκόσμιων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Διότι οι εκπομπές που συνδέονται με την κατανάλωση είναι υψηλότερες κατά 34% εκείνων που συνδέονται με την παραγωγή στο Ηνωμένο Βασίλειο, κατά 44% στη Γαλλία και κατά 60% στη Σουηδία. Η ΕΕ πρέπει υποχρεωτικά να καταπολεμήσει αυτές τις "ανταλλασσόμενες" εκπομπές. Διαφορετικά κινδυνεύει να χάσει κάθε διεθνή αξιοπιστία: μια Ευρώπη η οποία χρηματοδοτεί την καταπολέμηση της αποδάσωσης από τη μια πλευρά και από την άλλη πλευρά προτρέπει την αποδάσωση με την εισαγωγή μη βιώσιμων δασικών προϊόντων και γεωργικών καυσίμων δεν μπορεί να είναι επικεφαλής της καταπολέμησης των κλιματικών αλλαγών. Εξάλλου, εάν διαθέτει τις εκπομπές της αντί να τις μετατρέψει σε τρόπους παραγωγής και κατανάλωσης, δεν θα ωφεληθεί από τα συνακόλουθα οικονομικά, βιομηχανικά ή κοινωνικά κέρδη.

Η ΕΕ πρέπει λοιπόν να αλλάξει τις εμπορικές πολιτικές της στην κατεύθυνση μιας διάκρισης

των προϊόντων σε συνάρτηση με τις επιπτώσεις που έχουν στο κλίμα και κατ' αυτόν τον τρόπο να ευνοήσει τις αναγκαίες ρήξεις στους τρόπους παραγωγής και κατανάλωσης και στις στρατηγικές επενδύσεων. Πρέπει να δώσει απάντηση στο πρόβλημα των διαρροών άνθρακα και γενικότερα να μεριμνήσει για τις συνέπειες που έχουν οι εισαγωγές της στο κλίμα. Δεν πρέπει να θέσει σε αμφισβήτηση τις κλιματικές πολιτικές των εμπορικών εταίρων μας για να προσπαθήσει, στο πλαίσιο μιας μακροπρόθεσμης προοπτικής, να αυξήσει τα μέρη των ευρωπαϊκών αγορών. Πρέπει να έχει ενεργό στάση όσον αφορά τις εκπομπές που προέρχονται από τις διεθνείς μεταφορές, να προτείνει ένα καθεστώς προστασίας της καινοτομίας συμβατό με την πρόσβαση, κυρίως από τις αναπτυσσόμενες χώρες, στις τεχνολογίες που είναι ευνοϊκές στο κλίμα, να υποστηρίζει τη δημιουργία σε διεθνές επίπεδο καινοτόμων μηχανισμών χρηματοδότησης εφαρμόζοντάς τους, εάν προηγουμένως υπάρχει ανάγκη, στο επίπεδο της Ένωσης. Αυτό το εργοτάξιο πρέπει να το ξεκινήσει η ΕΕ μαζί με τους εμπορικούς εταίρους της και όχι κατά αυτών, ιδίως με τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Είναι προφανώς ένα δύσκολο εργοτάξιο. Αλλά η ΕΕ έχει ήδη κάνει τα πρώτα βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση: όσον αφορά την εισαγωγή παράνομης ξυλείας, όσον αφορά τα γεωργικά καύσιμα, όσον αφορά τις εκπομπές των αεροσκαφών. Καρπός πολυάριθμων συζητήσεων με επιχειρήσεις, ενώσεις, συνδικαλιστές ή ακόμη την Επιτροπή, η παρούσα έκθεση προσπαθεί να προσδιορίσει τα συμπληρωματικά στάδια που θα επιτρέψουν στην ΕΕ να συνεχίσει προς αυτή την κατεύθυνση.

30.9.2010

**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

προς την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου

σχετικά με την πολιτική διεθνούς εμπορίου στο πλαίσιο των επιτακτικών αναγκών όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος
(2010/2103(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης(*): Jo Leinen

(*) Συνδεδεμένη Επιτροπή - Άρθρο 50 του Κανονισμού

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων καλεί την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου που είναι αρμόδια επί της ουσίας να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. τονίζει, λαμβάνοντας υπόψη το προοίμιο της Συμφωνίας του ΠΟΕ και το άρθρο XX β, δ και η της συμφωνίας GATT, ότι το διεθνές εμπόριο δεν πρέπει να συντελεί στην καταχρηστική εκμετάλλευση φυσικών πόρων, και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλλουν μεγαλύτερες προσπάθειες για την εφαρμογή της αρχής της συλλογικής προτίμησης στο πλαίσιο του ΠΟΕ, ιδίως όσον αφορά βιώσιμα, φιλικά προς το κλίμα και συμβατά με τους κανόνες δεοντολογίας προϊόντα·
2. καλεί την Επιτροπή και τα μέλη του ΠΟΕ να επιδιώξουν με κάθε τρόπο να λάβει υπόψη ο ΠΟΕ τη σπουδαιότητα και τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στο πλαίσιο γνωμοδότησης και να καταβάλλει προσπάθειες ούτως ώστε οι κανόνες του ΠΟΕ να μην υπονομεύουν αλλά να προωθούν τις παγκόσμιες προσπάθειες για την καταπολέμηση και τον περιορισμό της κλιματικής αλλαγής καθώς και την προσαρμογή στην αλλαγή αυτή·
3. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι τα μέλη του ΠΟΕ δεν έχουν έως τώρα κατορθώσει να εξεύρουν τρόπο για να ενσωματώσουν τη συνθήκη αυτή στο σύστημα των θεσμικών οργάνων των ΗΕ και των κανόνων που διέπουν την περιβαλλοντική προστασία,

όπου συμπεριλαμβάνεται και η κλιματική αλλαγή, όπως επίσης και η κοινωνική δικαιοσύνη και ο σεβασμός όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· υποστηρίζει επίμονα την άποψη ότι οι υποχρεώσεις και οι στόχοι στο πλαίσιο των πολυμερών περιβαλλοντικών συμφωνιών, όπως η σύμβαση πλαίσιο των ΗΕ για την κλιματική αλλαγή, και τα άλλα θεσμικά όργανα των ΗΕ (FAO, ΔΟΕ, ΔΝΟ) πρέπει να αποκτήσουν προβάδισμα έναντι της συστατικής ερμηνείας των κανόνων εμπορίου·

4. δεδομένου ότι έχουν παρέλθει πάνω από 15 χρόνια από την υπουργική απόφαση που ελήφθη στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, στο πλαίσιο του ΠΟΕ για το εμπόριο και το περιβάλλον, καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, το αργότερο έως τα μέσα του 2011, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έκθεση αξιολόγησης σχετικά με το κατά πόσον η Επιτροπή Εμπορίου και Περιβάλλοντος του ΠΟΕ εκπλήρωσε την αποστολή που ορίζεται στην απόφαση αυτή και τα συμπεράσματά της όσον αφορά το τι είναι ακόμη απαραίτητο να γίνει, ιδίως στο πλαίσιο του παγκόσμιου διαλόγου για τον περιορισμό των κλιματικών αλλαγών και την προσαρμογή σε αυτές και για τον ΠΟΕ·
5. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ και διμερών εμπορικών συμφωνιών, να ζητήσουν επίμονα να μην θέτει σε κίνδυνο η ελευθέρωση του εμπορίου, ιδίως στην περίπτωση φυσικών πρώτων υλών, τη βιώσιμη διαχείριση των πόρων και να αποτελέσουν τόσο οι στόχοι για την προστασία του κλίματος όσο και για τη διατήρηση των ειδών αναπόσπαστο τμήμα των συμφωνιών· ζητεί, προς το σκοπό αυτό, από την Επιτροπή να ασκήσει πιέσεις στο πλαίσιο του ΠΟΕ για μια κοινή συνάντηση Υπουργών Εμπορίου και Περιβάλλοντος ήδη πριν από τη διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος (UNFCCC) (COP) που θα διεξαχθεί στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2011· υπενθυμίζει ότι η UNFCCC αποτελεί ένα φόρουμ για την επίτευξη διεθνούς συμφωνίας σχετικά με την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής·
6. επισημαίνει ιδιαίτερα την ανάγκη συνοχής μεταξύ των στόχων για το κλίμα και τη βιοποικιλότητα, καθώς και των συνθηκών εμπορίου προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προσπαθειών για την αντιμετώπιση, επί παραδείγματι, της αποδάσωσης·
7. υποστηρίζει την άποψη ότι η ΕΕ, ως ο μεγαλύτερος διεθνής εμπορικός συνασπισμός, μπορεί να καθορίσει πρότυπα παγκοσμίως, και υποστηρίζει την ανάπτυξη και ευρύτερη διάδοση συστημάτων ταυτοποίησης και σήμανσης που λαμβάνουν υπόψη κοινωνικά και οικολογικά κριτήρια· επισημαίνει το επιτυχές έργο διεθνών ΜΚΕ για τη δημιουργία και προώθηση κατάλληλων ενδείξεων και πιστοποιητικών και τάσσεται ρητά υπέρ της ευρείας εφαρμογής τους·
8. χαιρετίζει την συμπερίληψη της διάστασης της κλιματικής αλλαγής στις αξιολογήσεις των επιπτώσεων που έχουν οι εμπορικές συμφωνίες στην βιωσιμότητα (SIA)· επισημαίνει, ωστόσο, το γεγονός ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στην ευρωμεσογειακή συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, η SIA δείχνει ότι η συμφωνία θα έχει δυσμενείς κλιματικές επιπτώσεις οι οποίες δεν αντιμετωπίστηκαν πριν από τη σύναψή της· πιστεύει ότι οι εμπορικές συμφωνίες δεν πρέπει με κανένα τρόπο να υπονομεύουν τις πολυμερείς περιβαλλοντικές συμφωνίες·
9. ελπίζει ότι η ΕΕ πρέπει να δώσει το καλό παράδειγμα και να περιορίσει τα εμπόδια, όπως

είναι οι δασμοί και οι εισφορές, στο εμπόριο "πράσινων" τεχνολογιών καθώς και φιλικών προς το περιβάλλον και το κλίμα προϊόντων, και να προωθεί τα "περιβαλλοντικά αγαθά και τις περιβαλλοντικές υπηρεσίες" με βάση το σχέδιο δράσης του Μπαλί και του Πράσινου Ταμείου για το Κλίμα της Κοπεγχάγης·

10. ζητεί να συναφθεί διεθνώς δεσμευτική συμφωνία για την προστασία του κλίματος και υποστηρίζει ρητά το στόχο της μείωσης των εκπομπών CO₂ κατά 30% στην ΕΕ έως το 2020, και μάλιστα ανεξάρτητα από διεθνείς διαπραγματεύσεις, καθώς και τον μακροπρόθεσμο στόχο της ΕΕ για τη μείωση του CO₂ και άλλων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 85% έως το 2050·
11. εκφράζει την πεποίθηση ότι τα μέτρα για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος πρέπει να βασίζονται στην αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ βιομηχανικών και αναπτυσσομένων χωρών και ενδεχομένως στη στενότερη συνεργασία με τα ΗΕ, τον ΠΟΕ και τα άλλα θεσμικά όργανα του Bretton Woods· ζητεί για το λόγο αυτό να διαμορφώσουν από κοινού οι αναπτυσσόμενες χώρες, οι χώρες αναδυόμενης οικονομίας και οι βιομηχανικές χώρες συνολική στρατηγική για την εμπορία των εκπομπών και τη φορολόγηση της ενέργειας και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου προκειμένου, αφενός, να προληφθεί η μετεγκατάσταση επιχειρήσεων (διαρροή άνθρακα) και, αφετέρου, να εξασφαλισθεί η χρηματοδότηση μέτρων για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και τον περιορισμό των επιπτώσεών της καθώς και την προσαρμογή σε αυτές·
12. πιστεύει ότι οι μεμονωμένες δράσεις οι οποίες, σύμφωνα με τη διατύπωση που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής Εμπορικών Διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ για το εμπόριο και το περιβάλλον της 15ης Δεκεμβρίου 1993, επηρεάζουν «τη σχέση μεταξύ εμπορικών και περιβαλλοντικών μέτρων, με σκοπό την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης» (όπως οι τελωνειακές φορολογικές ρυθμίσεις και οι αντι-οικο- ντάμπινγκ δασμοί) και μπορούν να είναι συμβατοί με τους κανόνες και τις αρχές του ΠΟΕ, λόγω της ισχύουσας νομολογίας του ΠΟΕ στον τομέα αυτό, μόνον εάν συμπεριληφθούν υπό την αιγίδα μιας νομικά δεσμευτικής γενικής συμφωνίας στο πλαίσιο της UNFCCC, και, κατά συνέπεια, καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πριν από την COP 17 στη Νότια Αφρική, ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τον τρόπο πρόβλεψης ενός τέτοιου συστήματος σε οιαδήποτε συμφωνία μετά το Κιότο·
13. αναγνωρίζει ότι οι κανόνες του ΠΟΕ δεν είναι ασύμβατοι με τα τελωνειακά μέτρα για την ουδετεροποίηση της επίδρασης των εγχώριων πολιτικών που ενσωματώνουν το κόστος των εξωτερικών περιβαλλοντικών παραγόντων στις τιμές των προϊόντων, εφόσον οι προσαρμογές αυτές δεν εισάγουν διακρίσεις·
14. δηλώνει κατηγορηματικά ότι οι τελωνειακές φορολογικές ρυθμίσεις δεν πρέπει να λειτουργήσουν ως μέσο προστατευτισμού αλλά ως μέσο μείωσης των εκπομπών· πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να δεσμεύσει ένα τμήμα των εν δυνάμει εσόδων με σκοπό την εκπλήρωση των δημοσιονομικών υποχρεώσεών της στο πλαίσιο της UNFCCC·
15. διαπιστώνει ότι οι εκπομπές CO₂ που οφείλονται στο διεθνές εμπόριο μπορούν να μειωθούν σημαντικά, λ.χ. με την επιλογή των χρησιμοποιούμενων μεταφορικών μέσων σύμφωνα με κριτήρια απόδοσης και προστασίας του περιβάλλοντος· ζητεί να συνυπολογιστούν στις τιμές των προϊόντων οι δαπάνες για τις μεταφορές και την

προστασία του περιβάλλοντος που προκαλούνται (εσωτερίκευση του εξωτερικού κόστους), ιδίως με την συμπερίληψη της ναυτιλίας η οποία καλύπτει το 90% των μεταφορών στο διεθνές εμπόριο, στο ευρωπαϊκό σύστημα εμπορίας εκπομπών·

16. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας για τη μείωση των εκπομπών που προέρχονται από τη ναυτιλία, στο πλαίσιο του Διεθνούς Οργανισμού Ναυτιλίας·
17. αντιτίθεται στην επιδότηση των στερεών καυσίμων και ζητεί να ενισχυθεί η προώθηση φιλοπεριβαλλοντικών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας καθώς και ο εντοπισμός και η ανάπτυξη αποκεντρωμένων πηγών ενέργειας ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες· στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζει τη συμφωνία G20 για τη σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων στα ορυκτά καύσιμα και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για μια ευρωπαϊκή στρατηγική με σκοπό την εφαρμογή της, με σαφή χρονοδιαγράμματα και μηχανισμούς αντιστάθμισης όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο·
18. υποστηρίζει ότι πρέπει να επιταχυνθεί η προώθηση των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών πρέπει να ακολουθούν συνεκτική πολιτική και να θεσπίζουν δεσμευτικό νομικό πλαίσιο που, μακροπρόθεσμα, θα διευκολύνει την έγκριση, ενός σταδιακού προγράμματος ενισχύσεων που θα συμβάλλει στο άνοιγμα της αγοράς και στη δημιουργία ελάχιστων υποδομών, στοιχείο ζωτικής σημασίας σε εποχή κρίσης και επιχειρηματικής αβεβαιότητας·
19. υποστηρίζει ότι πρέπει να διαμορφωθούν πραγματικά δεσμευτικά κριτήρια και πρότυπα βιωσιμότητας για την παραγωγή βιοκαυσίμων και βιομάζας που λαμβάνουν υπόψη τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και σωματιδίων που οφείλονται στην έμμεση αλλαγή της χρήσης της γης και στον συνολικό κύκλο παραγωγής· υπογραμμίζει ότι πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στη διασφάλιση προμηθειών ειδών διατροφής έναντι της παραγωγής βιοκαυσίμων και ότι η βιωσιμότητα της πολιτικής και της πρακτικής που ακολουθείται όσον αφορά τη χρήση γης πρέπει να αντιμετωπιστεί κατεπειγόντως χρησιμοποιώντας μια πιο ολιστική προσέγγιση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	28.9.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 49 - : 2 0 : 3
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	János Áder, Κρίτων Αρσένης, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Θεόδωρος Σκυλακάκης, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Christofer Fjellner, Matthias Groote, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Bill Newton Dunn, Kathleen Van Brempt
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Kay Swinburne

8.10.2010

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

προς την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου

σχετικά με την πολιτική διεθνούς εμπορίου στο πλαίσιο των επιτακτικών αναγκών όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος (2010/2103(INI))

Συντάκτρια γνωμοδότησης: Catherine Grèze

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Ανάπτυξης καλεί την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υπογραμμίζει ότι η αύξηση των εκπομπών CO₂ που σχετίζονται με τις μεταφορές και το διεθνές εμπόριο υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της στρατηγικής της ΕΕ όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος· εκφράζει την άποψη ότι αυτό αποτελεί ένα ισχυρό επιχείρημα για την μετακίνηση από μία αναπτυξιακή στρατηγική που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε εξαγωγικούς προσανατολισμούς προς μία ενδογενή ανάπτυξη που θα βασίζεται σε διαφοροποιημένη και τοπική κατανάλωση και παραγωγή στις αναπτυσσόμενες χώρες· υπενθυμίζει ότι μία παρόμοια στρατηγική θα έχει θετικές επιπτώσεις στην απασχόληση τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες·
2. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι ένα σημαντικό τμήμα του διεθνούς εμπορίου αποτελείται από ομογενοποιημένα προϊόντα τα οποία θα μπορούσαν εξίσου εύκολα να έχουν παραχθεί τοπικώς και ότι ο τομέας των μεταφορών δεν φέρει τις περιβαλλοντικές δαπάνες που του αναλογούν·
3. επισημαίνει με ανησυχία ότι η οικονομική παγκοσμιοποίηση οδήγησε συχνά σε ένα γεωργικό μοντέλο το οποίο βασίζεται σε μονοκαλλιέργειες για εξαγωγή που ευνοεί τις μη βιώσιμες γεωργικές πρακτικές σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες· πιστεύει ότι τα εμπορικά καθεστώτα θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν επαρκώς τις ανάγκες των μικρών γαιοκτημόνων και των αγροτικών κοινοτήτων, ειδικότερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, ενώ θα παρέχουν ταυτόχρονα κίνητρα για οργανική γεωργία, η οποία είναι μικρότερης

έντασης άνθρακα και συμβάλλει ως εκ τούτου στην άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής· ζητεί τη θέσπιση ποιοτικών προτύπων για το εμπόριο σε εθνικό και διεθνές επίπεδο ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις κυβερνήσεις να συνδέσουν την πρόσβαση στην αγορά στα εν λόγω πρότυπα, χορηγώντας δηλαδή προτιμησιακή πρόσβαση στην αγορά σε προϊόντα που τηρούν ορισμένα πρότυπα αειφορίας·

4. υπογραμμίζει ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να τεθούν επικεφαλής στη μείωση των εκπομπών CO₂· πιστεύει ότι η θέσπιση προτύπων, η επισήμανση και η πιστοποίηση αποτελούν μέσα με τεράστιο δυναμικό για τη μείωση της κατανάλωσης της ενέργειας και, ως εκ τούτου, για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής· καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τις διατάξεις τους όσον αφορά το σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ (ETS) θεσπίζοντας μία κατώτατη τιμή άνθρακα· εκφράζει την άποψη ότι ο μηχανισμός καθαρής ανάπτυξης (CDM) απέτυχε να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των πλέον ευάλωτων χωρών·
5. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι καμία από τις συμφωνίες του ΠΟΕ δεν κάνει επί του παρόντος άμεση αναφορά στην κλιματική αλλαγή την ασφάλεια επισιτισμού και τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας· εκφράζει επίσης τη λύπη του για την ανάπτυξη της βιοπειρατείας σε σπόρους ανθεκτικούς στις αλλαγές του κλίματος· θεωρεί ότι απαιτούνται αλλαγές στους κανόνες του ΠΟΕ για να εξασφαλισθεί η συνέπεια και η εσωτερική συνοχή με τις δεσμεύσεις σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Κυότο και τις πολυμερείς περιβαλλοντικές συμφωνίες· ζητεί επείγοντως μια μεταρρύθμιση του ΠΟΕ που θα επιτρέψει στα προϊόντα να διακρίνονται σύμφωνα με τις διαδικασίες και μεθόδους παραγωγής (PPMs) καθώς και την εισαγωγή νέων ευέλικτων διαδικασιών μέσω της χρήσης "υποχρεωτικών αδειών" στο πλαίσιο των συμφωνιών για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας· (TRIPs)·
6. υπογραμμίζει ότι μια αύξηση της μεταφοράς τεχνολογίας στις αναπτυσσόμενες χώρες ως τρόπος αντιμετώπισης της διαρροής άνθρακα θα αποτελέσει μια ουσιαστική πτυχή του καθεστώτος όσον αφορά το κλίμα μετά το 2012· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η μεταφορά τεχνολογίας αποτελεί μικρό μόνο τμήμα της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας· προτρέπει τα κράτη μέλη να παράσχουν πρόσθετη τεχνική και οικονομική βοήθεια στις αναπτυσσόμενες χώρες για να αντιμετωπίσουν αυτές τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, να σεβασθούν τα πρότυπα όσον αφορά το κλίμα και να συμπεριλάβουν εκ των προτέρων αξιολογήσεις των επιπτώσεων στην ανάπτυξη των προτύπων, της σήμανσης και της πιστοποίησης·
7. καλεί την ΕΕ να αναλάβει την πρωτοπορία στην αναγνώριση των προφανών εμποδίων στη διάδοση των τεχνολογιών στις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε αυτές να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή·
8. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Ένωση να χρησιμοποιήσει ως ένα αναπτυξιακό μέσο τις λεπτομερείς περιβαλλοντικές διατάξεις στις διμερείς και περιφερειακές εμπορικές συμφωνίες, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για σωστή υλοποίηση των περιβαλλοντικών ρητρών και μηχανισμών συνεργασίας ώστε να προωθήσει τη μεταφορά τεχνολογίας, την τεχνική βοήθεια και την ανάπτυξη των ικανοτήτων·
9. υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι επιβαρυντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προκύπτουν από το εμπόριο αντικατοπτρίζονται στις τιμές και ότι τηρείται η αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει"· ζητεί να

συγχρονισθούν τα συστήματα επισημάνσης και πληροφόρησης σε ό,τι αφορά τα περιβαλλοντικά πρότυπα·

10. θεωρεί ότι πρέπει να εφαρμόζονται επίσης οι διεθνείς δεσμεύσεις σχετικά με τη μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου στις διεθνείς αερομεταφορές και στις θαλάσσιες μεταφορές·
11. καλεί την Επιτροπή να συμπεριλαμβάνει συστηματικά περιβαλλοντικές ρήτρες σε εμπορικές συμφωνίες που συνάπτονται με μη χώρες της ΕΕ, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το στόχο μείωσης των εκπομπών CO₂ και τη μεταφορά τεχνολογίας για χαμηλές εκπομπές·
12. εκφράζει την άποψη ότι οι νέες διεθνείς συμφωνίες για την προστασία του περιβάλλοντος θα πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς εγγυήσεις για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον από το διεθνές εμπόριο ξύλου και την εξάλειψη της αποψίλωσης των δασών η έκταση των οποίων αποτελεί αιτία ανησυχίας·
13. θεωρεί απαραίτητο να υπάρχουν αυστηρότερα πρότυπα για την αειφορία όσον αφορά το διεθνές εμπόριο σε βιοκαύσιμα, λαμβάνοντας υπόψη την επιβαρυντική περιβαλλοντική και κοινωνική επίπτωσή τους·

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	5.10.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 28 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Andrés Gyürk, Eva Joly, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, David-Maria Sassoli, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Gabriele Zimmer, Ελένη Θεοχάρους
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Miguel Angel Martínez Martínez, Bart Staes, Patrizia Toia, Κρίτων Αρσένης
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Róza Gräfin von Thun und Hohenstein

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	26.10.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 14 -: 4 0: 8
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Kader Arif, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle De Sarnez, Harlem Désir, Christofer Fjellner, Joe Higgins, Yannick Jadot, Bernd Lange, Vital Moreira, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Gianluca Susta, Keith Taylor, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Béla Glattfelder, Małgorzata Handzlik, Salvatore Iacolino, Jarosław Leszek Wałęsa
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Ricardo Cortés Lastra, Jelko Kacin